

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 363/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у поступку предлагача АА из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о сукобу надлежности за одлучивање о жалби између Вишег суда у Смедереву и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Смедереву.

Образложење

Виши суд у Смедереву се решењем Ржг 10/25 од 07.08.2025. године огласио стварно ненадлежним за поступање по приговору за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, ради убрзања поступка предлагача у предмету Основног суда у Смедереву Прр 1 43/2023 и предмет је уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Ржг 252/25 од 10.09.2025. године доставио спис предмета Врховном суду ради одлучивања о сукобу надлежности који је изазвао, са наводима да не прихвата своју надлежност јер се ради о жалби предлагача од 14.04.2025. године изјављеној против решења Основног суда у Смедереву Р4 п 5/25 од 21.03.2025. године, као и о жалби предлагача од 13.08.2025. године, допуњене у поднеску од 27.08.2025. године изјављене на решење Вишег суда у Смедереву Ржг 10/25 од 07.08.2025. године.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95, 18/2005, 85/2015, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015 и 14/22) и члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Смедереву.

Према стању у списима, предлагач је 31.01.2025. године поднео приговор Основном суду у Смедереву ради повреде права на суђење у разумном року у предмету тог суда Прр1 43/23 са предлогом за убрзање поступка. Решењем Основног суда у Смедереву Р4 п 5/25 од 21.03.2025. године одбијен је приговор предлагача, а на наведено решење предлагач је изјавио жалбу 14.04.2025. године. Предлагач је 14.07.2025. године Вишем суду у Смедереву изјавио жалбу, којом је тражио да председник Апелационог суда у Београду преузме надлежност, одлучи о жалби предлагача и утврди да председник Вишег суда у Смедереву није поступио у законом прописаном року по жалби предлагача на решење Основног суда у Смедереву Р4 п 5/25 од 21.03.2025. године, да утврди повреду права подносиоца приговора на суђење у разумном року у предмету у предмету тог суда Прр1 43/23. Решењем Вишег суда у Смедереву Ржг 10/25 од 07.08.2025. године тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање по приговору за заштиту права на суђење у разумном року предлагача, ради убрзања поступка предлагача у предмету Основног суда у Смедереву Прр 1 43/2023 и предмет је уступио Апелационом суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање, сматрајући да није надлежан да одлучује о поднетом захтеву јер се предмет Основног суда у Смедереву Р4 п 5/25 од 21.03.2025. године, којим је одбијен приговор предлагача којим је тражио да суд утврди да му је повређено право на суђење у разумном року у наведеном предмету, налази у Апелационом суду у Београду ради одлучивања о изјављеној жалби. На наведено решење предлагач је изјавио жалбу 13.08.2025. године, коју је допунио у поднеску од 27.08.2025. године.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015...92/2023) прописано је да странка има право на жалбу ако је њен приговор одбијен или ако председник суда о њему не одлучи у року од два месеца од дана пријема приговора, чланом 16. истог закона прописано је да се жалба подноси председнику суда који је одлучивао о приговору (став 1), да он одмах доставља председнику непосредно вишег суда жалбу и списе предмета. Председник непосредно вишег суда води поступак по жалби и одлучује о њој (став 2). Одредбом члана 17. став 1. тог закона прописано је да председник непосредно вишег суда решењем одбацује или одбија жалбу без испитног поступка, или води испитни поступак.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да је Виши суд у Смедереву стварно надлежан да поступа у овој правној ствари у смислу одредби чланова 16. став 2. и 17. ставови 1. и 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року и да одлучи о жалби предлагача од 14.04.2025. године изјављеној против решења Основног суда у Смедереву Р4 п 5/25 од 21.03.2025. године, као и о дозвољености жалбе предлагача од 13.08.2025. године, допуњене у поднеску од 27.08.2025. године изјављене на решење Вишег суда у Смедереву Ржг 10/25 од 07.08.2025. године.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП у вези са чланом 30. став 2. ЗВП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић